

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 13 oktober 2023
(OR. en)

14182/23

LIMITE

UD 223
POLCOM 241

Interinstitutionellt ärende:
2023/0351(NLE)

FÖRSLAG

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	12 oktober 2023
till:	Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2023) 579 final
Ärende:	Förslag till RÅDETS BESLUT om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i den gemensamma kommitté som inrättats genom den regionala konventionen om Europa–Medelhavstäckande regler om förmånsursprung vad gäller antagande av en rekommendation om användning av elektroniskt utfärdade varucertifikat

För delegationerna bifogas dokument – COM(2023) 579 final.

Bilaga: COM(2023) 579 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 12.10.2023
COM(2023) 579 final

2023/0351 (NLE)

PUBLIC

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i den gemensamma kommitté som inrättats genom den regionala konventionen om Europa–Medelhavstäckande regler om förmånsursprung vad gäller antagande av en rekommendation om användning av elektroniskt utfärdade varucertifikat

MOTIVERING

1. FRÅGA SOM BEHANDLAS I FÖRSLAGET

Detta förslag rör ett beslut om fastställande av den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i den gemensamma kommitté som inrättats genom den regionala konventionen om Europa–Medelhavstäckande regler om förmånsursprung (*gemensamma kommittén*) i samband med det planerade antagandet av gemensamma kommitténs rekommendation om användning av elektroniskt utfärdade varucertifikat.

2. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

2.1. Den regionala konventionen om Europa–Medelhavstäckande regler om förmånsursprung

I den regionala konventionen om Europa–Medelhavstäckande regler om förmånsursprung (*konventionen*) fastställs bestämmelser om ursprunget för varor som är föremål för handel inom ramen för de relevanta avtalen mellan de fördragsslutande parterna i konventionen.

Genom systemet med Europa–Medelhavstäckande ursprungskumulation möjliggörs tillämpning av diagonal kumulation mellan de 25 fördragsslutande parterna i konventionen: Europeiska unionen, Island, Liechtenstein, Norge, Schweiz, Algeriet, Egypten, Israel, Jordanien, Libanon, Marocko, Palestina¹, Syrien, Tunisien, Turkiet, Albanien, Bosnien och Hercegovina, Nordmakedonien, Montenegro, Serbien, Kosovo*, Färöarna, Republiken Moldavien, Georgien och Ukraina. Systemet utgör en multilateral ram med ursprungsregler för ett nätverk av frihandelsavtal och påverkar inte tillämpningen av de principer som fastställs i dessa avtal. Konventionen trädde i kraft för unionens del den 1 maj 2012.

Europeiska unionen är part i konventionen².

2.2. Gemensamma kommittén

Den gemensamma kommitté som inrättats genom artikel 3.1 i konventionen ska anta ändringar av konventionen, administrera den och säkerställa att den genomförs på ett riktigt sätt. I enlighet med artikel 12 i gemensamma kommitténs arbetsordning ska dess beslut antas enhälligt av de fördragsslutande parter för vilka konventionen har trätt i kraft och som är närvarande eller företrädare vid mötet i gemensamma kommittén.

De fördragsslutande parter för vilka konventionen har trätt i kraft har rösträtt. Varje fördragsslutande part har en röst.

2.3. Gemensamma kommitténs planerade akt

På sitt femtonde möte den 29 november 2023 ska gemensamma kommittén anta en rekommendation om användning av elektroniskt utfärdade varucertifikat (*den planerade akten*).

Den planerade aktens syfte är att rekommendera godtagande av elektroniskt utfärdade varucertifikat inom ramen för konventionen om ursprungsregler.

¹ Denna beteckning ska inte uppfattas som ett erkännande av en palestinsk stat och påverkar inte de enskilda medlemsstaternas ståndpunkter i frågan.

* Denna beteckning påverkar inte ståndpunkter om Kosovos status och är i överensstämmelse med FN:s säkerhetsråds resolution 1244 och med Internationella domstolens utlåtande om Kosovos självständighetsförklaring.

² EUT L 54, 26.2.2013, s. 4.

Under covid-19-pandemin utfärdade kommissionens avdelningar informering nr 1³ av den 31 mars 2020, i vilken kommissionen uppmanade alla partnerländer att godta elektroniskt utfärdade ursprungsbevis. Syftet med föreliggande rekommendation från gemensamma kommittén är att behålla den flexibilitet som infördes genom informering nr 1. De fördragsslutande parterna i konventionen förväntas komma överens om att använda elektroniska certifikat inom ramen för konventionen.

Den planerade akten kommer att bli tillämplig för parterna i enlighet med artikel 4.1 i konventionen, där följande anges: ”Gemensamma kommittén ska administrera denna konvention och säkerställa att den genomförs på ett riktigt sätt. För detta ändamål ska de fördragsslutande parterna regelbundet underrätta kommittén om sina erfarenheter av att tillämpa konventionen. Gemensamma kommittén ska utfärda rekommendationer [...]”.

3. DEN STÅNDPUNKT SOM SKA INTAS PÅ UNIONENS VÄGNAR

I början av 2020 underrättade Europeiska kommissionens avdelningar de fördragsslutande parterna i konventionen om det omöjliga som en majoritet av handelsparterna stod inför, nämligen att tillhandahålla varucertifikat för förmånsändamål på vederbörligt sätt (dvs. undertecknade för hand, stämplade i bläck eller i rätt pappersformat) eftersom kontakterna mellan tullmyndigheter och ekonomiska aktörer i ett flertal fördragsslutande parter hade avbrutits på grund av covid-19-pandemin.

Undantagsåtgärder antogs på ömsesidig grund för att säkerställa ett fullständigt genomförande av ordningen. Tullmyndigheterna uppmanades att godta elektroniskt utfärdade varucertifikat för förmånsändamål med digital signatur, berörda myndigheters stämpel eller sigill, eller en kopia i elektroniskt format eller pappersformat (skannad eller tillgänglig på nätet).

De fördragsslutande parterna insåg vilka fördelar som de undantagsåtgärder som antogs på grund av covid-19-pandemin innebar för förmånshandeln. De fördragsslutande parterna ville fortsätta den goda praxis som infördes genom undantagsåtgärderna under covid-19-pandemin, och förstod vikten av att införa elektroniska medel och arbeta tillsammans mot ett gemensamt system som grundar sig på elektroniska ursprungsbevis och ett elektroniskt administrativt samarbete i regionen.

Redan den 1 september 2021 trädde ett nät av bilaterala protokoll om ursprungsregler bland de fördragsslutande parterna i konventionen i kraft, genom vilket övergångsreglerna blev tillämpliga. Dessa regler gör det möjligt att använda elektroniskt utfärdade varucertifikat. I avvaktan på att alla fördragsslutande parter har antagit den reviderade konventionen är övergångsreglerna tillämpliga parallellt med konventionen.

4. RÄTTLIG GRUND

4.1. Förfarandemässig rättslig grund

4.1.1. Principer

I artikel 218.9 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) föreskrivs att beslut ska antas ”om fastställande av vilka ståndpunkter som på unionens vägnar ska intas i

³ https://taxation-customs.ec.europa.eu/system/files/2020-03/200331-information_note_certificates_en_and_fr.pdf

ett organ som inrättas genom ett avtal, om detta organ ska anta akter med rättslig verkan, med undantag av sådana akter som kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram”.

Begreppet akter med rättslig verkan omfattar akter som har rättslig verkan med stöd av de regler i internationell rätt som tillämpas på organet i fråga. Det omfattar även instrument som inte har bindande verkan enligt internationell rätt, men som är ”ägnade att på ett avgörande sätt påverka innehållet i de bestämmelser som antas av unionslagstiftaren”⁴.

4.1.2. Tillämpning i det aktuella fallet

Gemensamma kommittén är ett organ som inrättats genom ett avtal, nämligen den regionala konventionen om Europa–Medelhavstäckande regler om förmånsursprung.

Den akt som ska antas av gemensamma kommittén är en akt med rättslig verkan. Den planerade akten kommer att vara tillämplig för parterna i enlighet med artikel 4.1 och 4.2 b i konventionen.

Den planerade akten varken kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram.

Den förfarandemässiga rättsliga grunden för det föreslagna beslutet är därför artikel 218.9 i EUF-fördraget.

4.2. Materiell rättslig grund

4.2.1. Principer

Den materiella rättsliga grunden för ett beslut enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget är främst beroende av syftet med och innehållet i den planerade akt avseende vilken en ståndpunkt intas på unionens vägnar.

4.2.2. Tillämpning i det aktuella fallet

Det huvudsakliga syftet med och innehållet i den planerade akten rör den gemensamma handelspolitiken.

Den materiella rättsliga grunden för förslaget till beslut är därför artikel 207.3 och 207.4 första stycket i EUF-fördraget.

4.3. Slutsats

Den rättsliga grunden för förslaget till beslut bör vara artikel 207.3 och 207.4 första stycket, jämförd med artikel 218.9 i EUF-fördraget.

5. OFFENTLIGGÖRANDE AV DEN PLANERADE AKTEN

Eftersom gemensamma kommitténs akt kommer att bli tillämplig för samtliga fördragsslutande parter, inbegripet EU och dess medlemsstater, är det lämpligt att den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* efter antagandet.

⁴ Domstolens dom av den 7 oktober 2014, Tyskland mot rådet, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punkterna 61–64.

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i den gemensamma kommitté som inrättats genom den regionala konventionen om Europa–Medelhavstäckande regler om förmånsursprung vad gäller antagande av en rekommendation om användning av elektroniskt utfärdade varucertifikat

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 207.3 och artikel 207.4 första stycket, jämförda med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och
av följande skäl:

- (1) Den regionala konventionen om Europa–Medelhavstäckande regler om förmånsursprung (*konventionen*) ingicks av unionen genom rådets beslut 2013/93/EU och trädde i kraft i unionen den 1 maj 2012.
- (2) I enlighet med artikel 4.1 och 4.2 b i konventionen ska gemensamma kommittén utfärda rekommendationer för att säkerställa att den genomförs på ett riktigt sätt.
- (3) I början av 2020 underrättade Europeiska kommissionens avdelningar de fördragsslutande parterna i konventionen om det omöjliga som en majoritet av handelsparterna stod inför, nämligen att tillhandahålla varucertifikat för förmånsändamål på vederbörligt sätt (dvs. undertecknade för hand, stämplade i bläck eller i rätt pappersformat) eftersom kontakterna mellan tullmyndigheter och ekonomiska aktörer i ett flertal fördragsslutande parter hade avbrutits på grund av covid-19-pandemin.
- (4) Undantagsåtgärder antogs på ömsesidig grund för att säkerställa ett fullständigt genomförande av ordningen. Tullmyndigheterna uppmanades att godta elektroniskt utfärdade varucertifikat för förmånsändamål med digital signatur, berörda myndigheters stämpel eller sigill, eller en kopia i elektroniskt format eller pappersformat (skannad eller tillgänglig på nätet).
- (5) De fördragsslutande parterna insåg vilka fördelar som de undantagsåtgärder som antogs på grund av covid-19-pandemin innebar för förmånshandeln. De fördragsslutande parterna ville fortsätta den goda praxis som infördes genom undantagsåtgärderna under covid-19-pandemin, och förstod vikten av att införa elektroniska medel och arbeta tillsammans mot ett gemensamt system som grundar sig på elektroniska ursprungsbevis och ett elektroniskt administrativt samarbete i regionen.
- (6) Redan den 1 september 2021 trädde ett nät av bilaterala protokoll om ursprungsregler bland de fördragsslutande parterna i konventionen i kraft, genom vilket övergångsreglerna blev tillämpliga. Dessa regler gör det möjligt att använda elektroniskt utfärdade varucertifikat. I avvaktan på att alla fördragsslutande parter har

antagit den reviderade konventionen är övergångsreglerna tillämpliga parallellt med konventionen.

- (7) För att säkerställa enhetlighet mellan de två uppsättningar ursprungsregler som är tillämpliga parallellt, och i avvaktan på antagande av den reviderade konvention som kommer att ersätta de båda uppsättningarna ursprungsregler, är det lämpligt att rekommendera godtagande av elektroniskt utfärdade varucertifikat inom ramen för konventionen.
- (8) Under gemensamma kommitténs möte den 29 november 2023 väntas kommittén anta en rekommendation om användning av elektroniskt utfärdade varucertifikat.
- (9) Det är lämpligt att fastställa den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i gemensamma kommittén, eftersom rekommendationen kommer att vara tillämplig i unionen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i den gemensamma kommitté som inrättats genom den regionala konventionen om Europa–Medelhavstäckande regler om förmånsursprung ska grundas på det utkast till rekommendation av gemensamma kommittén som åtföljer det här beslutet.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till kommissionen.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*